

119

1761.

1.

Augustissima Imperatrix ac Regina
Domina, Domina ac Mater nobis Clementissima!
Sacraissima Caesar ex Regia ex Apparita. Maj. et al.
Domina Domina naturaliter Clemensissima!

agitansibus nobis, sub fine Divinae ac Regie clementiae,
de cromerendo ad Scabellum Throni Sacraissime Vefræ
Majestatis accessus, inevitabilis nimis nre officiale no-
bis impficio: fatemur, nos fulgore Magnificentie
galis Majestatis Vefræ pertoritos, tandem armi hoffe
axios; donec dulcissimum illud omnibus, omnium Re-
gnorum Subditis, Sacraissime quoque Vefræ Majestati
in deliciis profidum M. Et T. R. S. encoumpteremus istam ani-
mis nosris a vflare et serenitatem ac libertatem, ut qua-
quidem Subditis: R. E. H. quæ vero filii, M. Et T. R. S. open
* implorare nulli dubiaremus: arte omnia Divinum illud
lempna Majestatis Vefræ Materno-Cordi instigentes:
An oblivisci potest Mater filii sui, ut non miserationem
illius. Eta XLX. 15.

Quale autem quantitas miseracionum Maternarum Majesta-
tis Vefræ factum est? obiectum, haec illo declarare quis
provocamus ad Ecclsi Confili locum tenetralis Legii
intimatum, anni labentis 1761. in regno Charum e-
maratum, nobisque die 6. Julie, medio Inelyknofni
Comitatus Songradiensis satis superque expositorum.
In quo prout providio Ecclsi Confili oculis notator
percepitque Chalabafus Christiano Aquilatini
congruos penitus tollendos, iisdemque contrarios, qui
quiscum

iuscum recumque spirare usus fabricaverdos esse vehemen-
ter probamus: ita alium cordibus nostris premimas dilectionem,
dum virorū
viscantes per latas benignatum istarum Prædicationum,
Religionem nostram, præciosissimum quæm terris pessime,
mus thesaurem, ipsangue a deo Conscientiarum libertatem
mane esse peti, nosque pro eo ad Cerimoniales Religionis
nostræ contrarias adiungi quod vellet m'conveniens, idem
Excellsum Consilium his ipsoz verbis altero benigno iustima-
to v'itandum esse voluit.

Clementissima Domina a
Novimus Sacratissima M. T. R. Regima v'itandum
magnum tamquam leges arbitrii Vestræ Majestatis esse
ut Supremi nostri in terris Principis, in ordine adesse
terrestria, quicunque de personis rebusque nostris fa-
tuendi. Novimus imperio Majestatis Vestræ ministrari
post Deum subiacere, vitam nostram mortalem, corpus,
sanguinem, coniuges, liberos, omnes denique administrari
in alijs panis meam fluxas vitae farulatus ita in Religionis
tributum, sive DEVN coendi rationem, & que nostra
quam cuique suam, tamen semper simul, sibi Deo, uni-
ce reservandam esse; officiumque Divino erga DEVN,
ac Regie erga Regem pietatis tam teat partem dñe,
quæ vero salvo docet suum cuique tribuendum, coag-
mantem hoc rationis dictamen Domini nostri Iesu
Christi manente: Date Deo, quo Dei sunt et que
Cesaris sunt Cesar. Ex quo Salvatoris nostri dict.

3

innocentissime effigie, in Religionem Deo debitam re
 memini anima. ~~deus solo Deo~~
~~mone metalium quae competere; et eam unice dandum esse~~
 Deo, jubendi: Fili mi, da mihi cor tuum; omnium misericordiam
tissima cordis functione, mihi a liberis Religionis agorai;
aut vero cordis functione omniu[m] m[od]o val-
eratissimam. ~~Principia Religionis Expositione~~
Ponamus vero Casum obtemperando ipsius Ecclesiæ concordem
tialis Confilii, quo ad nos Helveticæ Confessionis opifices
sacrorum Romano Catholicorum injuriam fre-
quentationem concerneret: quale demam quare
prehi factum hoc religiosum, ad frateram exercitum
Sacrae Liturgie. ~~Si~~ Ponderatum sit futurum: Quismissimæ Sacratissimæ Ma-
iestatis Vtiae Iudicio humilime ~~comitem~~ defini-

endum. Videbatur

Primo. Quaslibet actiones, ipsa Religione imperatas, fo-
 luis Dei causa, illiusque ^{unius} favorem capandi studio effici,
 situendas, eademque Principali hoc se pro neglegov,
 velat sat infatuatum nihil vobituras, qui ~~Deo~~ nraa,
 sed futuras, et ratione ac revelatione fratrebat que
 condescendimus. Sacrorum autem Romano Catholicorum
 frequentationem, pernos qua Helveticæ Confessionis
opifices exercendar, si posse exercibilem, tamquam in-
 peratum nobis humanae auctoritatis opus, in quo Religi-
 gioni Nostræ adversum, saltum nos, qua tales, non mai-
 no Dei, sed in ipsum imperium Romanum causa faci-
 pos, parvifragibili conscientia Testimonium iam pro-
 via intelligimus. que qualis sit futura Religionis.
 Tantum habemus decidentem, et quidem marginem, hinc
 personam simili Galatianum ministrum ~~principiantis~~
~~institutio~~

Dividuntur ad ceremonias antiquas compulsum Gal. 1:10.
 Enimvero cⁱ inquit. I^s si adhuc hominem tuus placere vellum,
Christi servus non essem.

Secundo. In Religione nihil quod coactum illubensque est
 Deo placere, ex adverso singulas Christiani cultus funeris
 ones spontaneas fieri oportere, sexcentis. S. Ignatius primo,
 nūs habemus constabiliū, Deo in Veteri Testamento referente
 quidem ad altare duci. Religantem pro sacrificio acceptante iste
 tomatis sub Recompensā Christi libertatis coactum quod viro pietatis
 officium probante. Non de iniquitate nobis invertis ac confusi
 extis Teclamantibus, solum Romano Catholicos specie rem actionem
 Religionis, Deum, qui fronte ac libenter vult soli, nunquam
 probaburam certissime persuasi sumus: I^mmo quod ab inferis
 cultum hunc quo ad nos, cœcum, manum, macilenta iudicaturum,
 pronunciatumque quod apud Malachiam Propheta est:
Quum festinat cœcum sacrificio nonne hoc malum est? et
 quando adducitur claudum & agrotum, anno malum est?
Adducendum neque duci tuis, an acceptum te habebit? Mal. 4: 10.

Tertio. Quamvis sole quoque coactio & conscientiarum nulli mortali
 um refrabilis venientia cultum istum debet redire queat a
 versabilem, nihilominus huic mocommodo alia quoque momenta
 majora se se ad sociatura iam eminus prospiciimus; profestis
 vero hypocrisi, scelus oculis Dei summe abominantur rul
 la ratione emanorum, ~~num quae~~ ^{quod} ~~qua~~ ^{qua} Helveticis
 Confessionis opifices, virtutem Romane Ecclesie frequen
 tatione externa, speciem quidem Religionis actionis emerita
 animo vero diversum plane ferentes, non o quod faciuntur
 sibi corpore, cordem probantes. Quæ cogitatio quoniam
 animum nostrum fuit, toties peccoribus nisi in honeste
 teribile illud Iudicium Christi dictum: N^e vobis Hypocritæ
Beatus omnis qui predicatorum sunt omnes gentes docestanus
Cardinalen.

Cardinalem Ferelonium sumnum ^{illuminatum} aucto Gallie Praeceptorem, in
interalia multa Principem suum instruentem, prout in libro de
Vita eius, pag. 187, sanguinem legitur. Nunquam cogendas esse
Sublites ad Religionem permutandas; Nulla potestata huma-
na expugnari posse libram cordis humani arcem: Coactione
non persuaderi possunt homines, sed effici meros hypocritas.
~~quoniam~~ Nam illibet fatis, sed maiorem longe gloriam ade-
posse. ~~Rea~~ Poloniae & Pharusno Barthorius, dicto illo vere
Apostolio: Rea sum puerorum, non Conscientiarum. Tria
haec Deus fibi referavit: Aliquid ex nihil facere, fuerat
nolle, et Conscientias dominari.

uarro. Sacro isto Religioni nostra adversante, tam nobis par,
vuln, quam per nos alii fidei nostra confortibus scandalum
non parvum praeditum in oriturusque exinde tristes consequen-
tias res ipsa loquitare, multiplice experientia preparant
faciente. Ne auem inimica praecipse pugn, fratrem tuus offen-
diculum aut scandalum obicit.

~~Ecclesiasticus~~ Eccliam Paulus de voto prohibuit. Rom. XIV:13.

ique correspimus. Aaoratissima Regia Majestas!

certe leis hoc pactu apperam recipitatem nobis in pane, vino,
veneris nos meritoribus dies has Religiones, quatenus vi, Con-
scienciam non concordem
sientia. alibi autem Excessi Confilii imperio ferrire terebantur.
~~Si quod ne faciamus~~ Dominus noster deus Prohibet certis
verbis prohibuit dicens: Non potest duobus Dominis serui-
re. Cuidicto quid aliud habemus nisi?

S. Petri et Johannis Apostolorum Apologiam Confutiv
Hyperbolimicam propositorum: si justum est in confes-
cio Dei, vos postius audire, quam Deum, iudicate. Actu. 19:9?

~~Si ergo poteris audire, quam Deum, iudicate. Actu. 19.~~
~~Dic enim nobis, Telligro nostra, prout cuique peccata
que debet, quod mulceni ad iudicium Salomonis regis~~

vocato foco suo genio, quem cum emula mulier foro
dificandum, interqueas dividendum peteret: vera mater,
ne id fieret, tenerim qui ipsum quoque Regem movit, in
infantem suum adfeci impedivit, sicque cum totum sibi
reservari a benigno a Sapienti Rege impetravit. ~~Causa~~
vis animarum nostrum ~~peccatis~~ Petrus Petrus, is est, quem du-
plici corde delectari omnes ~~ad unum~~ Christiani pueri
venis: Nos vero ^{quodque} ~~huius~~ replicantes, tam ^{hoc ex eius} persona
ⁱⁿ indulgenia Augustissime Matrisque ^{huius} ~~et~~ Majestatis, ^{huius} quam in

~~Bocelli Confiliis~~ fuisse supciendo hunc corpore, reponere.

~~Domini natus factus est~~ ~~Huius~~ ~~in nos filios misericordia~~
~~Sacerdotum immunitatem sacrae Missae quam~~ ~~Utrumque~~
~~manu orationem talem non permisuram, et clementiam~~
~~legitiamque sapientiam~~
~~alterum nostrum nos Religionis fuerunt et totu*x*frustrorum~~
~~qui noster es. Nos in oratione iustitiae sustineamus te~~
~~Ne veritate deponimus. ut tu uenias procallegate Orannis uicuum in ter-~~
~~re. illud tandem sit. quod super quicunque~~
~~Potius~~ ~~tuorum regnorum lateris sacratissima Vtbra~~
~~Majestatis imperialis possum effe perfici, reme-~~
~~bundi quidem, at filiali queque freni fruenda. ad sca-~~

~~bellum sacratissime Utbra Majestatis proforari, per~~
~~omne, quid quid Deo, Angelis, hominibusque Sacrum~~
~~est, per vulnera, per sanguinem, per lacrymas Domini~~
~~nostri Iesu Christi, pro libertate Conscientiarum no-~~
~~strarum suplices ac devoti intercedimus. Quid enim~~

~~Christiano Rege dignius, quam id, quod in libidinis~~
~~luis profanissimum est, nimisum Conscientiam~~

~~peris Monarchae Coeli & Terre, referare quoque~~
~~quasi tributo a Rege Terrestri, Coelestem Regum~~

~~Regem honorari, cuius plus esse peculium Consci-
entiam, S. Petrus excellens memonet, eandem, da-~~

~~sola ratione Conscientiam Dei appellans Ier. II:~~

Quis

Quis MTR I puerius, quam geminis & lacrimis
ac genorum suorum filiorum commoveri? Quid apostolice
Majestati convenientius, quam ad exemplum S. Pauli Apo-
lo, suo quemque sensu ut abundet, permittere? Quid de-
Gloriosissime vestre Majestatis extortante perturbante
reque fama apud exteroros Profectus gressu macton-
gineus, quam de Materna grati Vefrce Majestatis
in nos Evangelio in gentes ipsa per denuntiacionem
refutare abhoruit Profectus haeretico auerteret, eadem
majoribus animis iustitiae contigit
ad huc, quoniam majora traxit admodum? Quid usque unius
cum saltem specimen unice in eternam honorum Majesta-
tis Vefrce producimus ex supplici libello Proscenium Gal-
liae, Comiti Saxomie, Francie Campani-Marchallo 1777.
Sub fine Septembris erga intercessionem coram Rege
oblatu, postea Vallice ac Germanice typis enulgatur.
In quo, post multa alia haec verba insinuantur: Propter
produca gravissimi in mea militamenta; moveant
hanc Majestatem, exempla Imperatoris, Regis Hungarie,
& Legis Pardinie qui plenariam omnibus Prospexit suo
Subditis indulgere conscientie libertatem. Quam erno a
Sacraissima vestra Majestate tam ardenter, quam a Deo
Salvatore animarum nostrarum salutem imploramus et avide
espereamus: Redemptori loco Sacraissima Vefrce Majesta-
ti, nos toto nostraque omnia ad extremum vite habitum
devoentes. Quid proterea repensuri? Nemirum Opifices
sumus Cochurnarii, sive calicamensarii; Verum indigni,
qui corrigiam calceamensorum Majestatis Vefrce aptare, ac
dum solvere valeamus. Orabimus proinde Deum, Regem
suis vestientem Job. XII. ut ipse formeret nosque laores
affime Vefrce Majestati calceos illos, Israëlis inderibiles
Deus XXIX: 5. Quales vero? Scilicet S. Paulus

explicare Ephes. VI. caliceo, istis preparationis Evange-
lio, ad alacriter conficiendum Christianæ vocationis
carniculum, ad cuiusmetam nos nos deventuram
Sacraissimam Vestram Majestatem excipiat, sibiique
locer Dominus Glorie Iesus Christus, in clamore ubiq-
uis filio: Aperi portas, ut ingredietur Regina gracie ac
Clementie, Concludimus tandem prece de raetio ex Plan-
xx. Ultiono, quam nunc nostram facimus, et in conspectu
Sacraissime Vestre Majestatis dejecti ad Coelos juculamus:
Domine servanos: Hic igit exaudi nos, deo quo invoca-
verimus eum Amen!

Sacraissime Vestre Regio
Matrem Majestatis

Vasarhelymi 3 Decembri
1761.

Arimis ægri, Regieque gratiose
visitacionis, Omnis Veditus chara,
indigni Lubidi humilii, filii offi-
quentissimi: Tota Societas Hebre-
tice Confessionis Opificum Colhu-
niorum, Oppidum Vasarhely
incolentium, in Comitate Boe-
gradionfi.